

Blatenský fotofestival

2011

KRAJINA - VÝSTAVY FOTOGRAFIÍ / PROJEKCE / SETKÁNÍ S AUTORY / PŘEDNÁŠKY / DISKUSE

Blatenský fotofestival

6. ročník, 24. - 25. září 2011
www.fotofestival.cz

Hlavní výstavy:

Jan Pohribný – Ztracen v ráji
Radek Čermák – Osobní krajina
Pavel Talich – Kairos
Katherine Drew Dilworth – Memory
Fotoateliér Seidel
Daniel Kaifer – Hlas divočiny

Přednášky a besedy:

Jan Pohribný: Světlo v krajině
Adam Gebrian: Současná česká architektura - O rozdílnosti názorů
laické a odborné veřejnosti
Tomáš Bican: Krajina - projekce

Otevřená scéna:

Ondřej Caletka – Jižní Čechy v infra fotografii
Michal Dvořák – Krajina krasohledná
Kateřina Göttlichová a Eva Stanovská – IFO
Andrew Jan Hauner - Ekochab
Radim Hájek – Retrografika
Drahoslava Hájková – Krajina plná žen
Andrej Jakovlev – Stillness
Ivana Jašminská – Hřiště-Sídlíště IIA
Radovan Koderá – Návštěva v Sudetech
Oldřich Malachta – Winter beach – jezero Sevan
Pavla Rečková – Kravina v krajině
Petra Šťastná – Nowhere land
Tomáš Teodosijev – Triffids age
Jan Vermouzek – Vorkuta – paměť krajiny

Film:

Včely letěly krásně (režie Karel Čtveráček)

Blatenský fotofestival se letos koná šestým rokem. Není významným ani kulatým výročím. Není ani neobvyklý zvoleným tématem. Je však bezesporu přitažlivý svým programem a atmosférou. Jsme si vědomi toho, že akce organizovaná takřka „na koleni“, v malém městě a bez zázemí renomované galerie, může jen těžko v očích kritiků dosáhnout významnějšího hodnocení. O to více jsme rádi, že u nás vystavovali a vystavují výrazné a ve světě uznávané fotografické osobnosti, za což jim patří poděkování.

Chceme si i v tomto roce udržet pohodovou „rodinnou“ atmosféru. Těší nás, že se k nám mnozí návštěvníci i vystavující z minulých ročníků vrací. Formát fotofestivalu (hlavní výstavy, otevřená scéna, přednášky) bereme stále jako základní koncept i do budoucna a jsme rádi, že v rámci jedné akce jsme schopni návštěvníkům zprostředkovat nejen pohled renomovaného profesionála, ale i začínajícího a amatérského fotografa.

Letošní téma krajina se někomu může zdát všední a nudné, a právě těm, kteří takto uvažují, bych návštěvu fotofestivalu doporučil. Pravda, krajina je často námětem, kterým fotograf amatér začíná. Je to téma zprofanované kalendářovými a pohlednicovými záběry tekoucích potůčků, západů slunce či prostě jen záznamů typu „tam jsme byli, koukejte, jak to tam pěkně vypadá“. Náš fotofestival má však poukázat na to, že toto téma může být i zásadním a zcela nefádním. Fotografie letos vystavované jsou samozřejmě jen malou ukázkou z nepřeberného množství přístupů ke krajině.

Pavel Štěrbá

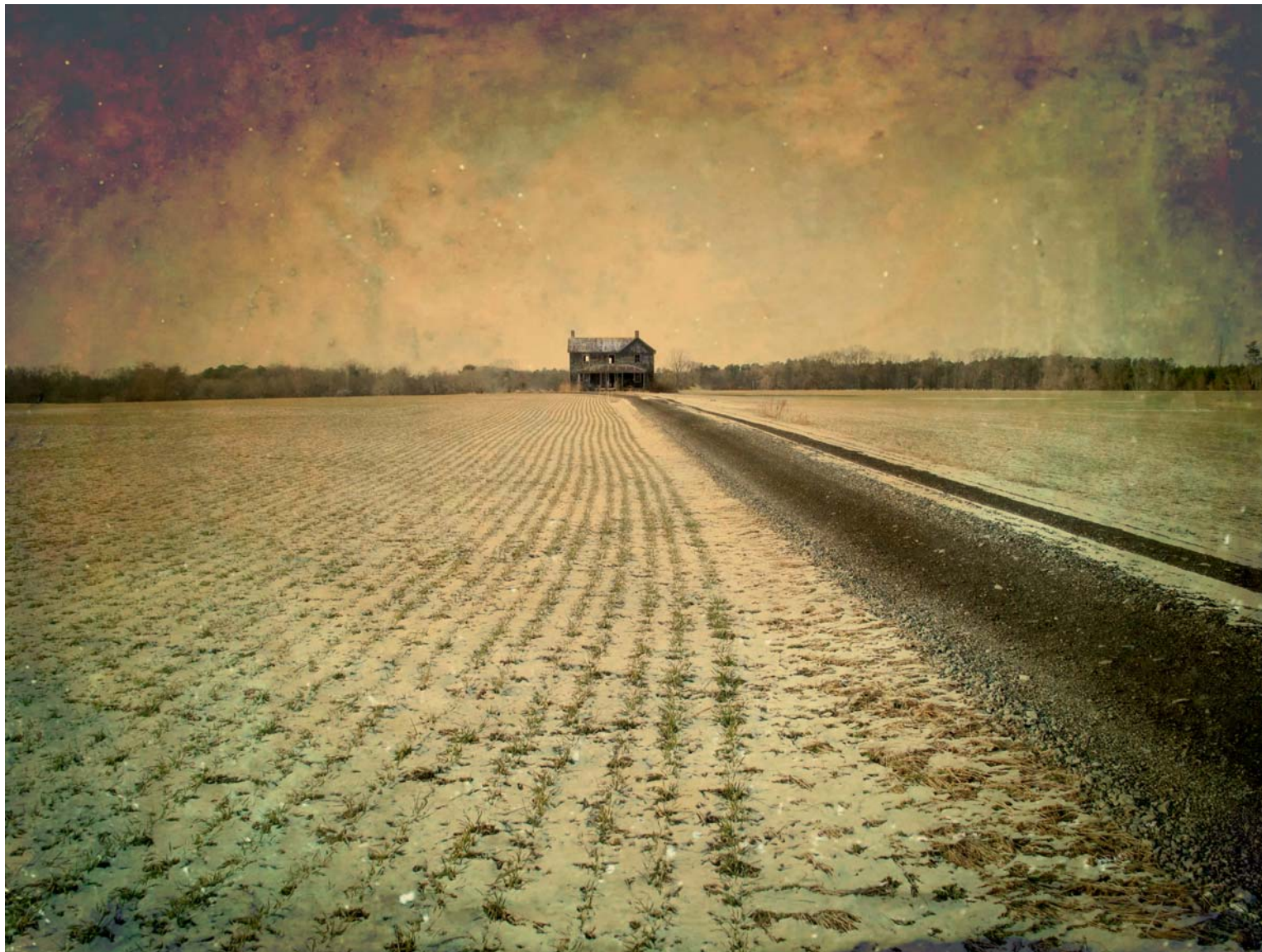
JAN POHRIBNÝ - Posmrtné masky, 2006, z cyklu Andělé

RADEK ČERMÁK - z cyklu Osobní krajina

PAVEL TALICH - z cyklu Kairos

KATHERINE DREW DILWORTH - z cyklu Memory

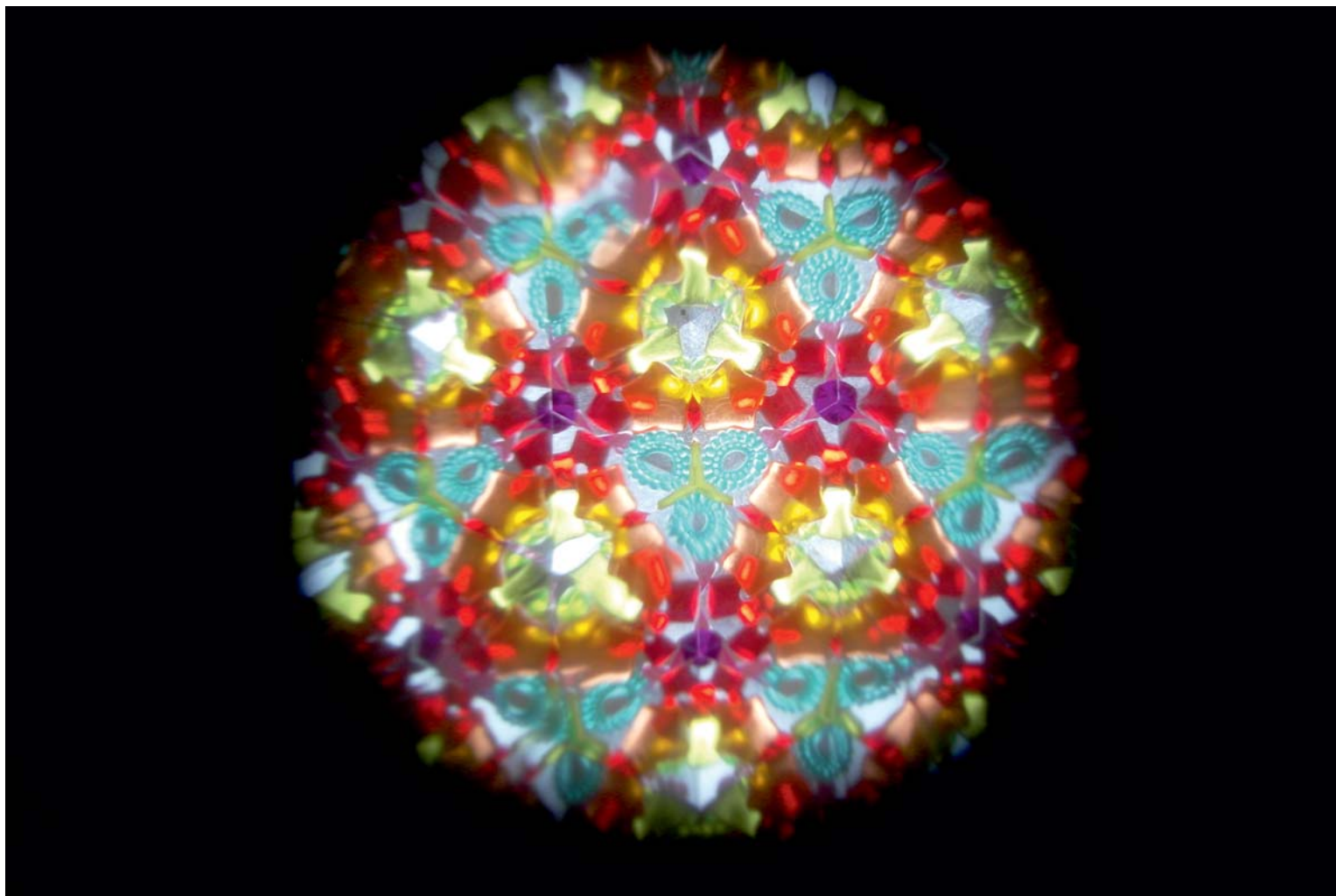
DANIEL KAIFER - z cyklu Hlas divočiny

FOTOATELIÉR SEIDEL

ONDŘEJ CALETKA - Jižní Čechy v infrafotografii

MICHAL DVOŘÁK - ze souboru Krajina krasohledná

KATEŘINA GÖTTLICHOVÁ A EVA STANOVSKÁ - ze souboru IFO

RADIM HÁJEK - ze souboru Retrografika

DRAHOSLAVA HÁJKOVÁ - ze souboru Krajina plná žen

ANDREW JAN HAUNER - ze souboru Ekochab

ANDREJ JAKOVLEV - ze souboru Stillness

IVANA JAŠMINSKÁ - ze souboru Hřiště - Sídliště IIA

RADOVAN KODERA - ze souboru Návštěva v Sudetech

ONDŘICH MALACHTA - ze souboru Winter Beach - Jezero Sevan

PAVLA REČKOVÁ - ze souboru Kravina v krajině

PETRA ŠŤASTNÁ - ze souboru Nowhere land

TOMÁŠ TEODOSIJEV - ze souboru Triffids age

JAN VERMOUZEK - ze souboru Vorkuta - Paměť krajiny

JAN POHRIBNÝ

Jan Pohribný pracuje od roku 1986 jako samostatný fotograf-výtvarník. Vedle své volné tvorby se věnuje převážně reklamní a ilustrační výtvarné fotografii. Spolupracuje s řadou předních agentur, firem, vydavatelství a časopisů doma i v zahraničí. Je členem Asociace profesionálních fotografů a Pražského domu fotografie, kde v letech 1992-1997 byl lektorem a hlavním koordinátorem Letních dílen PHP a od roku 2003 je členem jeho správní rady. Od roku 1995 je zakládajícím členem a prezidentem Spolku pro obnovu únětické kultury. Od roku 1998 je externím pedagogem na Institutu tvůrčí fotografie při Slezské univerzitě v Opavě. Vede řadu workshopů doma i v zahraničí (posledních desát let přednáší pravidelně ve Finsku a Norsku). Vedle řady publikací, na kterých se autorsky podílel, vyšla letos v nakladatelství Zoner Press jeho učebnice Kreativní světlo ve fotografii.

„Začnu trochu zešíroka resp. s odkazem na mou předešlou tvorbu (zejména cyklus Nová doba kamenná), kde jsem se zabýval vztahem k naší minulosti, spiritualitě, k planetě Zemi jako živé bytosti. Podstatu tohoto cyklu tvoří stavby nebo moje instalace interpretující posvátná místa tzv. megalitické kultury. Tato kultura byla možná posledním lidským projevem, kdy jeho stavby, zásahy do přírody – životního prostředí organicky zapadaly ba jako by tam odpradávná přirozeně „rostly“. Nepoužil jsem zobrazení člověka, ale jeho přítomnost je na kultovních místech patrná. Je to energie spojující nás, Vesmír a Zemi.

Andělé ve své podstatě na tento princip navazují, ale jsou již zhmotněním nebo konkrétní podobou bytostí, které obývají tento svět. Moje představa vychází z přesvědčení, že každý z nás je ve své podstatě Andělem resp. částíčkou Boha. My jsme On - On jsme My. Nic nového. To je myšlenka řady filozofií a náboženství. Protože spojuji anděla s normálními bytostmi, tak mu nepřisuzuji možná tolik klasických symbolů a schopností, tak jak běžně chápeme bytosti pod pojmem Anděl. Jsou nazí, křehcí, zranitelní, jsou zrcadlem našeho vnitřního já. Ale nevylučuji, a to je vlastně odkaz k našim skrytým schopnostem, které jsme po tisíciletí nevědomky potlačovali, že moji Andělé dovedou levitovat, procházet časem či světlem. Je v tom zakotvena koneckonců moje částečná víra v paranormální jevy, mimozemské civilizace atd. Jenže občas jsou nám křídla "přistřižena" a touha létat se stává pouze snem...

Stejně jako u Nové doby kamenné se pokouším nalézt ztracenou rovnováhu mezi potřebami člověka a této planety. Vydělili jsme se z přirozeného řádu soužití s přírodou. A přírodě, ale ani sobě již pořádně nerozumíme (vědecky ano, ale duchovně čím dál méně). Zase to může znít jako nějaké ekologicky zabarvené klišé, ale tak to asi je a následky již vidíme kolem sebe. Je to především moje osobní snaha se s tímto problémem vyrovnat resp. najít cestu, neboť se cítím stejným viníkem na změnách klimatu atd. jako ostatní. Rozhodně tím nechci poučovat nebo si hrát na osvíceného, který žije jen v nirváně a ze vzduchu.... Fotografie může být docela dobrým nástrojem či snad lépe cestou k sebepoznání i snad k sebezlepšení. A má-li se tento svět změnit, pak musíme především začít sami u sebe.“

Jan Pohribný
www.pohribny.cz

RADEK ČERMÁK

Radek Čermák se narodil v roce 1964 v Praze, kde vystudoval strojní fakultu ČVUT. Pracuje jako programátor. Žije v Praze. V 90. letech na cestách po evropských a asijských horách fotografoval na diapositivu, později přechází na černobílou fotografii. Od roku 2004 začíná zcela nové období, v němž se snaží o osobité zachycení krajiny pomocí techniky vícenásobné expozice. V roce 2006 poprvé vystavuje v Praze své Stromy.

„Co vlastně vidíme na těch křehkých, „rozřesených“, mnohokrát exponovaných fotografiích? Proč se do nich dokážeme

dívat tak dlouho? Proč nás některé jakoby vtahují do sebe, do svých vlastních zákonitostí a podivuhodných světů, cest, světél a houštin? Kde se bere ten pocit, že tyto cizí, fantaskní krajiny známe? Kde je ten trik, ten klíč?

Náhoda to není, ta se nedá potkat padesátkrát, stokrát po sobě. Tedy trik? Nová technika? Ne, ani technika to není úplně nová, přes její neobvyklost a řemeslné mistrovství autora, který ji plně rozvinul. Žádná nová technika nás sama o sobě nedovede nadlouho udržet ve svém hravém, bezstarostném světě.

Ta hloubka se bere někde jinde. Mnohonásobným opakováním jednoho motivu na stejném negativu se ve spojení s autorovou poetikou vytváří vyšší, obecnější a duchovnější skutečnost. Je to podobný princip jaký je i principem rituálů, těch posvátných stejně jako těch úplně všedních. Tak jako se dítě teprve po tisícím kroku dozví, co je to chůze, tak jako se muž teprve po tisícím doteku dozvídá, kdo je jeho žena. Opakováním odpadá nedůležité a náhodné, zjevuje se podstata. Tak i mnohokrát exponované krajiny Radka Čermáka promlouvají často závažnějším a naléhavějším hlasem, než jejich reálná předloha, mluví o podstatě krásy a tajemství, o jejich smyslu.

Pomalost, vytrvalost, pozornost a láska. Čtyři cesty k porozumění – nejen magickým krajinám Radka Čermáka.“

Igor Maliževský, Praha 28.11.2006

PAVEL TALICH

Pavel Talich se narodil v roce 1957, Je členem Nového sdružení pražských umělců, Asociace jihočeských výtvarníků, Syndikátu fotografů České republiky. Upřednostňuje klasické fotografické materiály a tradiční chemický proces. V posledním období pracuje především dírkovou komorou – kamerou obscurou, kde negativem je černobílý fotografický papír zejména formátu 50 x 60 cm.

„Ve fotografickém projektu Pavla Talicha s názvem KAIROS – aneb Cesta po českých hradech a zámcích byla autorovi inspirací kniha Zdeňka Kalisty. Talichovy fotografie či spíše dokonalé vizuální obrazy českých hradů a zámků nás časovým obloukem vrací na samý úsvit fotografie. Velkoformátové hnědě tónované fotografie, pozitivní kontaktní kopie velikosti 50 x 60 cm v dokonalé adjustaci, vznikly pomocí klasické dírkové komory, tedy CAMERY OBSCURY.

Z fotografií Pavla Talicha na nás dýchá klid a harmonie, která provázela autora už při samotném vzniku jednotlivých záběrů, ke kterým se v mnoha případech opětovně vracel. V jednatřiceti obrazech českých hradů a zámků v pro nás, mnohdy naprosto nezvyklých úhlech pohledů tak se lišících od těch líbivých turistických pohlednic, objevil intimitu míst, kde bychom ji už nečekali. V době digitálních fotografických přístrojů, které chrlí jeden „dokonalý“ záběr za druhým je tak práce s dírkovou komorou autorovi jakýmsi tichým soukromým vzdorem proti uspěchanosti a povrchnosti dnešní doby a pro diváka i jakýsi impuls pro to zastavit se a podívat se na věci kolem sebe jiným, novým pohledem.“

Mgr. Irena Armutidisová, Fakulta výtvarného umění VUT v Brně

KATHERINE DREW DILWORTH

Americká fotografka Katherine Drew Dilworth pochází z Massachusetts, nyní žije s rodinou na venkově ve státě Maryland. Vytváří fotografie osamělých, melancholických krajin. Práce Katherine Dilworth je možno vidět v galeriích po celých Spojených státech, v Evropě vystavuje poprvé.

„Krajiny, které zobrazuji svým fotoaparátem, jsou ve své krásě jakoby nedosažitelné, zároveň však hluboce blízké. Jsou to často místa, která znám velmi dlouho, již od dětských let. Ale když na ně hledím skrz hledáček, často cítím čas, který jimi prošel dávno přede mnou.

Fotografie v této výstavě zachycují cesty mého života po východním pobřeží Spojených států. Od města Maine na pobřeží Atlantiku, kde jsem trávila jako dítě letní prázdniny, až k předměstím Washingtonu, kde je můj domov nyní, jako

matky i jako umělkyně. Jsou to místa, která se rychle mění. Farmy a stará stavení mizí téměř přes noc, aby ustoupily výstavbě nových domů pro ještě více lidí. A přece, uprostřed této změny, můžete spatřit zbytky toho, co tu kdysi bývalo a náznaky prožitých životů, vše zachyceno objektivem mého fotoaparátu. Jsou to právě tyto střípky zašlých časů, drobné pozůstatky, které přitahují mou pozornost, třebaže ve srovnání s evropskými měřítky se vlastně jedná o nedávnou minulost.

Susan Sontag, americká spisovatelka a kritička, která obsáhle píše o fotografii, mluví o spojení, které cítím mezi mnou vytvořenými obrazy a jejich místem v čase. "Precisely by slicing out this moment and freezing it, all photographs testify to time's relentless melt." A tak fotografie žije, ne pouze jako zbytek něčeho, co se vytratilo, ale jako vyličení pocitů ze vzpomínek.

Silou digitální fotokomory je schopnost kombinovat zdánlivě nevhodné materiály s fotografií. Někdy jsem použila malbu, sešívání, vlákna či papíry a vkládala je tam, kde by jinak zůstal striktně fotografický obraz. Vybrala jsem textury, které zesílí tvar nebo podobu fotografie stejně, jako její nálady.

Ačkoliv jsem začala fotit již jako dítě, opravdu vážně jsem se ponořila do fotografování až v roce 2004, po více než desetiletí stráveném tvorbou a navrhováním látek. Kombinováním tkanin a papíru s fotografiemi jsem byla schopna sloučit svou představu o struktuře a vzoru s touhou po reprezentativnějším díle, které vypráví svůj příběh. Vnímám to tak, že vrstvy přidávají někdy osamělé krajině schopnost lidského doteku. A dílo se přerodí v něco snového, existujícího jen v představách, až neskutečného. Všechny mé fotografie jsou vytištěny archivním inkoustem v limitované edici 100 kusů. Mé práce můžete najít ve dvou publikacích, z nichž jedna je o fotografii, druhá o textilním umění. Byly také součástí korporáčních sbírek a vystaveny v galeriích a přehlídkách po celých Spojených státech. V roce 2008 jsme s manželem nechali naše dva malé syny na deset dní u mé matky a odjeli do České republiky navštívit jednoho milého přítele. A díky tomu se o několik let později dostala má díla až sem. Toto je úplně poprvé, co jsou vystavována v Evropě."

Katherine Drew Dilworth, září 2011

Překlad z angličtiny: Zdeňka Ďurková

Editace: Markéta Hrdoušková, Jitka Krejčová

DANIEL KAIFER

Narozen v roce 1975 v Písku, od roku 2002 působí na Horské Kvildě na Šumavě. Zabývá se převážně reportážní a dokumentární fotografií. Převážná část jeho tvorby je černobílá. Je členem Asociace profesionálních fotografů ČR a od května 2009 je držitelem certifikátu QEP (Qualified European Photographer) udělovaný FEP.

HLAS DIVOČINY - fotograficko-poetický občasný pátečník. Autor jej vydává elektronicky každý pátek a spojuje v něm fotografii a volný verš. Fotografie a texty vycházejí ze šumavského prostředí a jsou zápisky ze života autora. Vystavovaný celek je výběrem z let 2008 - 2011 z celkového zatím vydaného počtu 204 vydání.

FOTOATELIÉR SEIDEL

Zakladatelem Fotoateliéru Seidel v Českém Krumlově byl Josef Seidel (*1859). Spolu se svým synem Františkem (*1908) po sobě zanechali obsáhlé a mimořádné dílo podrobně zachycující jihovýchodní část Šumavy. Ve svých dílech mj. zmapovali i dnes již zaniklou část česko-německo-rakouského pohraničí - památky, města, vesnice a sídla, která dnes již mnohdy neexistují.

Z unikátní obrazové „kroniky“ Fotoateliéru Seidel se dodnes dochovalo na 140 000 skleněných desek i celuloidových negativů a pozitivů, pohlednicová alba, portréty i další fotopráce. Portrétní tvorba z let 1884 - 1953

zachycuje několik generací obyvatel Českého Krumlova. Součástí dědictví jsou i alba fotografií a pohlednic, dokumentující dílo Josefa a Františka Seidlových především z oblasti krajinářské tvorby (tzv. „mapy“).

ONDŘEJ CALETKA

Fotografií se intenzivně zabývá pátým rokem. Tvorbě se věnuje ve svém volném čase a to nejčastěji krajinářské fotografii a makrofotografii. Dlouhodoběji spolupracuje na vydávání firemních novin, vede fotografické semináře a vystavuje pod záštitou Volného sdružení umělců Jižních Čech.

JIŽNÍ ČECHY V INFRAFOTOGRAFII

Soubor infra fotografií zachycující ne jen určitá místa, ale především nehmotný čas který se připomíná plynutím mraků a listy stromů pohybujících se ve větru. Ruku v ruce s krásou odraženého UV záření vytváří tato série nevšední pohled do všedního světa kolem nás.

MICHAL DVOŘÁK

Narozen 4.12.1978 v Českých Budějovicích. V současné době pracuje jako laborant u minilabu a plotru, je členem fotoklubu Kamfo, dlouhodobě pracuje na souboru „Blatná očima náplavy“ a aktivně se účastní fotografické soutěže Blatenská růže.

KRAJINAKRASOHLEDNÁ

„Nostalgická vzpomínka na doby dětství; neuchopitelných krajin, květin, barev a jedinečných výtvorů, kdy každý pokus či snaha sdílet právě teď nejhezčí kombinaci vede k vytvoření jiné a je tak předurčena k bytí jen pro to jediné oko...“

KATEŘINA GÖTTLICOVÁ A EVA STANOVSKÁ

Fotoamatérky, nejčastěji fotografují městskou krajinu, lidi žijící ve městech, architekturu ve vztahu k lidem. Samostatně i společně toulky městy. Pracují s Photoshopem či jinými grafickými programy, které využívají k tomu, aby do fotografií vnesly ještě něco víc než běžnou skutečnost.

IFO

„Pojďme si hrát. Zavrhněme vědecké teorie při vývoji země a vraťme se ke stvoření světa. Zavrhněme stvoření světa podle krásné představy pana Jeana Effela o pánu bohu, pracovitých andělíčcích a rozverných čertech. Co když to bylo a je jinak? Třeba jsme se doted špatně dívali. Oprostěte svou mysl od malicherností, soustřeďte se a koukejte se. Z nebe na nás dopadají po miliony let nejrůznější Identifikovatelné létající předměty (IFO). Jsou viditelné jen pro vnímavé diváky. Bytost, která nám je z vesmíru hází, má smysl pro humor. Někdy jsou IFA nám ku prospěchu, někdy naopak. Koule. Ideální tvar s nejmenším povrchem. Je průhledná. Po dopadu na zem praskne a obsah se vykulí. Oplodní zemi. Dívejte se s námi, co jsme viděly. A pozor na ně. Nedotýkat se.“

RADIM HÁJEK

Prošel fotografickými kurzy v Oxfordu UK a ve Kreativní škole fotografie u Mgr. Miroslava Němečka v Praze. Dále se můžeme setkat s jeho fotografiemi na projektu Siluety Noci, který spojuje fotografie s mluveným a psaným slovem. Na tomto projektu se autor podílí i jako básník.

RETROGRAFIKA

Soubor je pokusem autora zachytit ve vědeckotechnické realitě ducha minulosti, který se toulá krajinou jako negativ. Retrografika je autorovou možností, jak zasáhnout do obrazu, a zároveň v něm ponechat jeho vlastní život a stopu něčeho minulého, co na papíře alespoň na pár chvil ožívá. Autor zasahuje do obrazu a nebojí se jakékoliv manipulace směrem k výsledku.

DRAHOSLAVA HÁJKOVÁ

Žije v Českých Budějovicích, povoláním knihkupec, je členkou fotoklubu JAF. Ráda se kolem sebe rozhlíží, fotografuje lidi, uspěchané město, debatující důchodce, první polibky, radosti dětí, muzikanty, dělníky... vše co život nabízí, ale ráda si vlastní svět i vytváří, sny a představy v podobě koláží.

KRAJINAPLNÁ ŽEN

„Obraz krajiny... to je jak obraz ženy. Zastav se tady, cítíš ji? Vůně krajiny, vůně ženy tě okouzila. Obloha, moře, hory, lesy. Rty, oči, kůže. Krajina a žena - krása pro život. Spojíme ty krásy a vytvoříme krajinu plnou žen.“

ANDREW JAN HAUNER

Momentálně je studentem Institutu tvůrčí fotografie na Slezské univerzitě v Opavě, zároveň studuje francouzskou filologii na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Zajímá se o sémiotiku a fenomenologii, genderové otázky, umění a literaturu.

EKOCHAB

Tato vertikální panorámata mapují krajinářskou specifičnost staré, nefunkční skládky „Ekochab“ v Dolních Chabrech v Praze. Prostřednictvím zvláštní zamotanosti a koexistence mezi umělými a přírodními (nebo kultivovanými a divokými) kvalitami její krajiny jsem se snažil složit topografickou báseň. Na četných navštěvách jsem hledal stopy zvířat a bezdomovců, barvy, světlo a tvary, juxtapozice a hybridizace, všechno co by mne vedlo k zobrazení genia loci této skládky.

ANDREJ JAKOVLEV

Absolvent Pražské fotografické školy, rekvalifikačního studia reklamní fotografie v ateliéru Zdeňka Rerycha a kurzů Tvůrčí fotografie pod vedením Miroslava Němečka. Fotografii se věnuje převážně jako amatér a to především krajinářské fotografii z prostředí hor a subjektivní fotografii krajiny, abstraktní fotografii a okrajově dokumentu.

STILLNESS

Soubor fotografií „Stillness“ vznikl v průběhu roku 2010 v prostředí Švýcarských Alp z oblastí kolem Jungfrau a Obwalden. Vznik cyklu nebyl zcela náhodný, potřeboval jsem mrazivé, větrné a zamžené počasí. Mým cílem bylo zachytit čisté, zcela minimalistické a abstraktní kompozice, které toto počasí ve vysokých horách vytváří.

IVANA JAŠMINSKÁ

Vystudovala Konzervatoř v Košicích, obor klasický tanec. Od roku 1999 žije v Praze, kde vystudovala Speciální pedagogiku na UJAK a v současné době je studentkou 2. ročníku Institutu tvůrčí fotografie v Opavě. Zaměřuje se na

dokumentární fotografii a aranžovaný portrét.

HŘIŠTĚ – SÍDLIŠTĚ IIA

Rodné sídliště. Nedívám se na něho pouze jako na prostor, který mě obklopoval v dětství, v kterém jsem vyrůstala a poznávala ho všemi smysly, ale též jako na součást minulých prožitků, které ovlivňují současné vnímání obrazu.

RADOVAN KODERA

Autor tématických fotografických souborů z oblasti živého či výtvarného dokumentu. Zaměřen na klasickou černobílou fotografii. Kurátor a organizátor fotografických výstav. Autor a spoluautor dokumentárních výstavních projektů. Od r. 1992 pracuje jako fotograf památkového ústavu v Plzni a od r. 2010 souběžně i jako pedagog střední umělecké školy Zámeček v Radčicích u Plzně. Studuje Institut tvůrčí fotografie na Slezské univerzitě v Opavě. Samostatně vystavuje od r. 1991.

NÁVŠTĚVA V SUDETECH (vytvořeno ve spolupráci se Zuzanou Zbořilovou)

Soubor fotografií krajiny či jejích výseků pořízených během jednoho červencového dne roku 2011 velkoformátovou kamerou v okolí obce Palič na Chebsku. Autor využívá vlastní sedící postavy jako rekvizity, prvku dotvářejícího obraz krajiny. V krajině se usazuje, fyzicky uvolňuje a duševně zklidňuje, čímž umocňuje intenzitu svého subjektivního vnímání krajiny. Tím, že se při tomto prožitku fotografuje, zprostředkovává vnímání a svůj emotivní prožitek případným pozorovatelům vytvořeného snímku.

OLDŘICH MALACHTA

Student druhého ročníku fotografie Photogenia Institut fotografických studií – Brno. Hnán touhou stále cestovat a objevovat něco nového, zachycuje malé i velké mihotavé okamžiky života. V poslední době vytvořil několik sociálních i dokumentárních souborů z Arménie, kterou je doslova posedlý.

WINTER BEACH – JEZERO SEVAN

Největší horské jezero na Kavkaze. Během horkých letních měsíců pláže doslova praskají ve švech. Po celý zbytek roku připomínají letní pikniky pouze opuštěná místa pro camping. Na plážích nemilosrdně fouká vítr a déšť se střídá se sněhem. Místo najednou dostává úplně jinou atmosféru...

PAVLA REČKOVÁ

Studenka Institutu tvůrčí fotografie Filozoficko-přírodovědecké fakulty v Opavě. Upřednostňuje fotografie zachycující atmosféru daného okamžiku nebo originální myšlenky. Momentálně se věnuje inscenované fotografii.

KRAVINA V KRAJNĚ

V cyklu fotografií Kravina v krajině jsou dva myslivci konfrontováni cestou na lov s řadou nesmyslných a absurdních objektů, které mění vzhled současné krajiny. Kritický pohled je zde odlehčen jemnou ironií.

PETRA ŠTASTNÁ

Je čerstvou absolventkou Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně oboru fotografie. V současné době se, po relativně bezstarostném životě studentky, začíná probíjet džunglí komerce a nevku s cílem vydobýt si své vlastní místo.

NOWHERE LAND

Člověk je neodmyslitelně spjat s přírodou, a tak ať už vědomě či nevědomě, snaží se jí stále obklopovat. Zaměřila jsem se proto na zákoutí, jež nám mají navodit atmosféru krajiny, řekněme i pocit uvolnění a volnosti. Je s podivem, že nejvíce takovýchto forem umělých květín, jeskyní a vodopádů najdeme především v různých nočních klubech, na místech, kam denní světlo většinou ani nepronikne. Neutišená krajinná zákoutí, která však v závěru nikomu nic neříkají ani nikoho nepotěší.

TOMÁŠ TEODOSIJEV

Studuje druhým rokem na brněnském Institutu fotografických studií PhotoGenia. Zajímá ho hlubší smysl skrytý za zdánlivě banálními objekty našeho všedního života, za nimiž vyrazí se svou středoformátovou kamerou.

TRIFFIDS AGE

Jsou všude kolem nás, neboť doba si žádá Trifidů. Jak nenasytné majáky dychtící po naší pozornosti se tyčí nad krajinou, mění její ráz a podmaňují si prostor. Ve dne spící sochy, za tmy ožívají a vysílají své zářící poselství vesmíru.

JAN VERMOUZEK

Fotografií byl obklopen již od narození, neboť fotografové byli děda, otec i strýc. První praktické pokusy s tímto médiem začaly přibližně v šesti letech s legendárním přístrojem Flexaret. Od roku 2007 dálkově studuje na Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě. Ve své volné tvorbě se zaměřuje především na dokumentární a ateliérovou fotografii.

VORKUTA – PAMĚŤ KRAJINY

Vorkuta je stotísíkové ruské město ležící za polárním kruhem na nejzazším severovýchodě evropské části země v Republice Komi. Vznikla ze soustavy sovětských koncentračních táborů – gulagů. Ty byly na tomto uhelném nalezišti zakládány od roku 1932, po postavení přes 1000 km dlouhé železniční tratě z města Kotlas. I tuto trať stavěli vězni gulagů. Vorkuta se oficiálně stala městem v roce 1943. Při teplotách v zimě klesajících pod - 60 °C je Vorkuta jedním z nejobávanějších lágrů. Při stavbě města a do města vedoucích železničních tratí zahynuly desetitisíce vězňů. Dnes zde probíhá nerentabilní těžba uhlí a perspektivní těžba ropy a zemního plynu.

Blatenský fotofestival

Děkujeme všem sponzorům a partnerům:

Město Blatná
Městský úřad Blatná- oddělení kultury
Zámek Blatná
MBM Milan Žíla
MAKO Blatná s.r.o.
Blatenská ryba, s. r. o.
Blatenské listy
Ivana a Libor Mertlovi
PNEU Spálenský
Fotoklub BLAFO Blatná
Časopis Temnokomorník
Museum Fotoateliér Seidel

Katalog vychází u příležitosti 6. ročníku Blatenského fotofestivalu,
který se koná ve dnech 24. - 25. 9. 2011 v Blatné.

Fotografie © autoři

Fotografie na titulní straně obálky: Katherine Drew Dilworth - z cyklu Memory

Texty za využití podkladů autorů sestavil: Pavel Štěrbá

Grafická úprava a zpracování katalogu: Jaroslav Kortus

Tisk katalogu: MAKO Blatná, spol. s r.o., www.makofoto.cz

Pořadatelé fotofestivalu: Fotoklub KAMFO Blatná, Městské muzeum Blatná, Městský úřad Blatná - oddělení kultury.

JAN POHRIBNÝ - z cyklu Nová doba kamenná - Silencio 2004